

spørger: Paa hvilken Maade vil det ærede Medlem gennem Vedtagelsen af en Tilsynslov som denne eller en lignende hindre den Overkapitalisering, hvis Følger det ærede Medlem skildrede?

Bramsnæs: Jeg skal blot paa det sidste Spørgsmaal, som blev stillet, svare, at det kan man muliggøre ved at hindre, at der bliver noget at overkapitalisere af. Det er kun, fordi Udbyttet bliver saa overdreven stort, at det er muligt at overkapitalisere, ikke af andre Grunde. Derfor kan man hindre det ved en Lov, der sørger for, at Udbyttet aldrig bliver større end rimeligt, saa at Forretningen fortsat kan drives med rimelig og normal Kapital. Paa denne Maade vil en Tilsynslov være i Stand til at hindre, at vor Industri kører saa langt ud i Overkapitalisering, at den maaske ikke kan konkurrere med Udlandet.

Kragh: Jeg spørger det ærede Medlem, om han mener, at i Tider, da en Virksomhed, hvis Udbytte man i gode Tider har søgt at begrænse gennem Tilsyn, ikke er i Stand til at give et rimeligt Udbytte til den i Selskabet interesserede Kapital, skal det offentlige, som har foranlediget Tilsynet, give Tilskud til det paagældende Selskab. Og jeg spørger endvidere det ærede Medlem, om han føler sig overbevist om, at den for Produktionen fornødne Kapital i en kapitalknap Tid vil søge til Industrien og Erhvervslivet overhovedet og derigennem muliggøre deres Tilværelse under Vilkaar som dem, det ærede Medlem agter at byde denne Kapital.

Bramsnæs: Jeg tror virkelig, det vil være i høj Grad muligt for Industrien at leve under disse Vilkaar, og den Tvivl, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) ytrede i saa Henseende, synes at give mig Ret i min Udtalelse før om, at det ærede Medlem i Virkeligheden ikke ønsker noget Tilsyn. Hvis han er af den Mening, at et saadant vil fuldstændig ødelægge vor Industri, kan jeg bedre forstaa, at man paa Forhaand afviser ethvert Tilsyn. Men det skulde være underligt, om Industrien ikke kunde trives uden at faa Lov til at foretage økonomiske Udskejelser, som baade er til Skade for Befolkningen og Samfundet som Helhed og for vedkommende Industri selv i det lange Løb. Det er saadanne Ting, der skal hindres gennem dette Tilsyn, og jeg kan ikke tænke mig, at det, at Industrien tvinges til at drives paa et sundt og fornuftigt Grundlag, skulde kunne

hindre dens Bestaaen. Hvis det skulde kunne hindre Industrien, tror jeg, at man her meget mere maa frygte for, at den normale Udvikling var farlig, end der ellers er Grund til. At kræve, at Industrien skal have Lov til at gebærde sig paa alle mulige Maader og udnytte alle de givne Chancer med al den Magt, den er i Stand til, og senere forlange Erstatning, fordi man mener, at den er blevet begrænset paa et eller andet Tidspunkt, noget saadant kan jeg aldeles ikke finde nødvendigt for en sund og naturlig Udvikling af Industrien. Det anser jeg tværtimod for den usundeste og u naturligste Maade at drive dansk Erhvervsliv paa.

Kragh: Økonomiske Udskejelser fra Industriens Side har jeg paa mit Partis Vegne erklæret mig rede til at medvirke til at hindre gennem en Lovgivning paa det Omraade, som her beskæftiger os. Men det er jo slet ikke det, det ærede Medlem nu sidst har talt om. Han har talt om at træffe Foranstaltninger, hvorved man kan hindre, at i visse Tider industrielle Virksomheder giver et særlig stort Udbytte; men naar han vil gennemføre Bestemmelser af den Karakter, tror jeg, han kommer langt ud over det Formaal, som den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, har sat sig. Naar det ærede Medlem tænker sig saadanne Muligheder, gentager jeg mit Spørgsmaal til ham: Vil han da, hvis han kan faa gennemført Bestemmelser, som fastsætter en vis Maksimalrenteafkastning til Kapital, der er anbragt i Industri, i Tider, da Industriens Vilkaar er saadanne, at en rimelig Forrentning overhovedet ikke kan gives, være med til at yde Tilskud til de paagældende Virksomheder? Thi vil han ikke det, vil Følgen efter min Mening uvægerlig blive den, at Kapitalen drives bort fra industriel Virksomhed og Omsætningsvirksomhed til ubodelig Skade for det Erhvervsliv, hvis Trivsel vistnok ogsaa det ærede Medlem ønsker at fremme.

Bramsnæs: Saa længe der bliver rettet Spørgsmaal til mig, føler jeg mig næsten forpligtet til at tage Ordet, skønt jeg ikke tror, det nytter at fortsætte denne Diskussion. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for 2den Kreds (Kragh) svæver noget bort fra det Æmne, vi hidtil har diskuteret, naar han nu begynder at tale om, at der skal fastsættes Maksimaludbytte og Maksimalrente. Noget saadant har jeg slet ikke tænkt, der kunde komme til at ligge i dette Lovforslag.